

My Maternal Grandfather

Vietnam Veterans of America
Chapter #1013 Scholarship 2015
Submitted by Kevin Huynh
South Grand Prairie High School

The Vietnam War is a grim chapter in the United States' history of warfare, being remembered not only as its longest, but also as its most unpopular war to date. Mention of this conflict usually elicits the ever-popular images of Huey choppers and lines of infantrymen sweeping rice paddies and dense jungles. The war may be known as a predominantly American involvement, but there is little to no mention of the feats of one of the Americans' most chief allies, the Republic of Vietnam.

Anti-war Movement
{<https://usawarsandthepublic.wordpress.com/2017/12/14/the-vietnam-war-the-anti-war-movement-13/>}

Ông Ngoại Tôi

Hội Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ Tham Chiến
Việt Nam
Học BỔNG năm 2015 của Chi Nhánh 1013
Kevin Huỳnh đệ trình
Trường Trung Học South Grand Prairie

Katie Hạ-Uyên Huỳnh dịch thuật

Cuộc chiến Việt Nam là một trang sử ác liệt trong lịch sử chiến tranh của Hoa Kỳ, cho đến nay được nhớ đến không chỉ là dài nhất mà còn là một cuộc chiến không được lòng dân nhất. Đề cập đến cuộc xung đột này thường gợi ra những hình ảnh vô cùng phổ biến của những máy bay trực thăng Huey và những người lính bộ binh càn quét cánh đồng lúa và những khu rừng rậm rạp. Cuộc chiến có thể được biết qua vai trò chủ lực của người Mỹ trong các trận đánh, nhưng Việt Nam Cộng Hòa, một trong những đồng minh trọng yếu của người Mỹ, lại có chút ít chiến công trong đó.

Phong Trào Phản Chiến
{<https://usawarsandthepublic.wordpress.com/2017/12/14/the-vietnam-war-the-anti-war-movement-13/>}

Huey chopper
{<https://www.airspacemag.com/history-of-flight/heroes-fort-wolters-180956245/>}

Máy bay trực thăng Huey
{<https://www.airspacemag.com/history-of-flight/heroes-fort-wolters-180956245/>}

American infantrymen sweep rice paddies
{www.Pinterest.com}

Người lính bộ binh Hoa Kỳ càn quét cánh đồng lúa
{www.Pinterest.com}

The Army of the Republic of Vietnam, or the ARVN, was formed in 1955 shortly after Vietnam gained sovereignty from France, and the latter's sound defeat at Dien Bien Phu. However, tensions within the country soon led to another conflict, this time amongst the Vietnamese themselves. The northern portion of the country called for a communist

Quân Lực Việt Nam Cộng hòa, hay QLVNCH, được thành lập năm 1955 ngay sau khi Việt Nam giành được độc lập từ Pháp, và Pháp bại trận tại Điện Biên Phủ. Tuy nhiên, tình hình rối ren trong nước sớm dẫn đến một cuộc xung đột khác, lần này giữa chính những người Việt Nam. Phần phía bắc của đất nước kêu gọi thành lập một chính phủ cộng sản,

government, while the southern half wished to preserve democracy. It wasn't long before the conflict escalated into full civil war, and drew in many outside nations to vouch for either the communist Democratic Republic of Vietnam, or the democratic Republic of Vietnam. It is here that my grandfather's story starts.

Dien Bien Phu, Vietnam
{https://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Dien_Bien_Phu}

My grandfather joined the ARVN at the tender age of 18, working his way up from buck private to a full-fledged captain. His unit, the 1st Division garrisoned at Hue city, saw many engagements, from the Battle of Khe Sanh to the First Battle of Quang Tri. My grandfather himself worked as a communications officer, lugging a heavy radio on his back to provide the necessary support during battle. Of course, with such a burden on him, he was no doubt a tempting target to enemy sharpshooters, the hulking radio on his back a definite giveaway to his position. Yet, despite his vulnerable status, he escaped death countless times due to sheer luck or through the valiant sacrifices of his comrades.

trong khi nửa phía nam thì muốn duy trì thể chế dân chủ. Chẳng bao lâu cuộc xung đột leo thang thành một cuộc nội chiến quy mô, lôi kéo nhiều quốc gia trên thế giới theo phe xã hội chủ nghĩa Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, hoặc phe dân chủ Việt Nam Cộng Hòa. Câu chuyện của ông ngoại tôi bắt đầu từ đây.

Điện Biên Phủ, Việt Nam
{https://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Dien_Bien_Phu}

Ông ngoại tôi gia nhập QLVNCH vào năm 18 tuổi còn non trẻ, từ lính binh nhì trở thành một Đại Úy thực thụ. Đơn vị của ông, Sư Đoàn 1 Bộ Binh, đồn trú tại thành phố Huế, đã thấy nhiều cuộc giao chiến, từ Trận Khe Sanh đến Trận Chiến Quảng Trị đầu tiên. Ông tôi là một sĩ quan truyền tin, đeo một chiếc radio nặng trên lưng để cung cấp tin liên lạc cần thiết trong trận chiến. Tất nhiên, với một vai trò liên lạc quan trọng như vậy, ông tôi chắc chắn là một mục tiêu những kẻ thù thiện xạ muốn bắn hạ, chiếc radio cồng kềnh trên lưng chắc chắn tiết lộ vị trí của ông. Tuy nhiên, mặc dù ở vị trí dễ bị thiệt mạng, ông đã thoát chết vô số lần nhờ may mắn hoặc nhờ sự hy sinh dũng cảm của đồng đội.

1st Division {Vnmilitaryhistory.com}

Sư Đoàn 1 Bộ Binh {Vnmilitaryhistory.com}

The Battle of Quang Tri
{<http://nghiencuuquocte.org/2017/09/15/vietnam-ch-tai-chiem-thanh-co-quang-tri/>}

Trận Chiến Quảng Trị
{<http://nghiencuuquocte.org/2017/09/15/vietnam-ch-tai-chiem-thanh-co-quang-tri/>}

The ARVN had a notorious reputation with the US Army as being an unreliable and inefficient ally, with many US veterans still scorning the ARVN to this day. However, the ARVN's 1st Division earned a grudging respect from its American peers, with American general Creighton Abrams himself judging the force to be “one of the finest divisions to take the field of battle.” It is of no surprise, then, to know that the 1st Division was one of the few ARVN forces that continued to inflict resistance long after the Americans withdrew from Vietnam, and fought almost fanatically in the defense of Saigon. However, this was to no avail. My grandfather was involved in the long, costly

Quân đội VNCH nổi tiếng với Quân đội Hoa Kỳ là một đồng minh không đáng tin cậy và thiếu khả năng, với nhiều cựu chiến binh Hoa Kỳ vẫn còn khinh miệt quân đội VNCH cho đến ngày nay. Tuy nhiên, Sư Đoàn 1 Bộ Binh của QLVNCH đã nhận được sự kính trọng miễn cưỡng từ các đồng đội Mỹ, với chính Đại Tướng Lục Quân Hoa Kỳ Creighton Abrams đã phải nói lực lượng này là “một trong những sư đoàn tinh nhuệ đi đánh chiến trường”. Thật vậy, không có gì ngạc nhiên khi biết rằng Sư Đoàn 1 Bộ Binh là một trong số ít các lực lượng QLVNCH tiếp tục kháng cự lâu dài sau khi người Mỹ rút khỏi Việt Nam, và chiến đấu gần như điên cuồng trong việc phòng thủ Sài Gòn. Nói vậy, sự chiến đấu này

retreat to Saigon during the 1974-75 Spring Offensive, his unit tailed by around 300,000 refugees and the advancing North Vietnamese Army (NVA). Among the refugees was my mother, then a little girl of nine, whom my grandfather evacuated along with my grandmother.

General Creighton W. Abrams (1914-1974) {https://en.wikipedia.org/wiki/Creighton_Abrams}

The way to Saigon was perilous, with the NVA ambushing not only the ARVN units, but the civilian columns as well. My mother still cries inconsolably as she tells me of stepping over bodies of friends and relatives and avoiding the crossfire. My grandfather was unable to personally escort his family, fighting for his life alongside his shrinking unit, and was only able to meet with them again in the final days before Saigon's capitulation.

coi như vô ích. Trong cuộc tấn công mùa xuân 1974-75, trên đường dài rút lui về Sài Gòn, đơn vị của ông ngoại tôi tổn thất nặng nề trong việc giúp di tản khoảng 300.000 người dân lánh nạn quân đội Bắc Việt (NVA) đang tiến tới sau lưng. Trong số những người lánh nạn có mẹ tôi, lúc đó là một cô bé chín tuổi, người mà ông tôi đã di tản cùng với bà ngoại tôi.

Đại Tướng Lục Quân Hoa Kỳ Creighton W. Abrams (1914-1974) {https://en.wikipedia.org/wiki/Creighton_Abrams}

Đường dài rút lui về Sài Gòn đầy nguy hiểm, với Quân đội Bắc Việt phục kích không chỉ các đơn vị QLVNCH, mà cả hàng lớp dân lánh nạn nữa. Mẹ tôi vẫn khóc không nguôi khi bà kể tôi về việc vừa bước chân qua các xác chết của bạn bè và người thân và vừa tránh đạn. Ông ngoại tôi không thể đích thân đi theo gia đình, còn đang chiến đấu bên cạnh đơn vị của ông bị tổn thất nặng nề và chỉ có thể gặp lại gia đình trong những ngày cuối cùng trước khi Sài Gòn thất thủ.

{https://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/aa/Central_Highlands_Evacuation.gif}

Due to my grandfather's connections as an officer, he and his family were slated for evacuation from the country along with many other important government workers and officials; however, this was not meant to be. In a cruel twist of fate, he managed to gather his family and make a mad dash for the American embassy in Saigon for evacuation, only to arrive in time to see the famous last chopper lift off into the sky. It was not long before the fabled NVA tank crashed through the gates of the presidential palace, and the Vietnam War was truly over.

{https://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/aa/Central_Highlands_Evacuation.gif}

Với tư cách là một sĩ quan, ông ngoại tôi có quen biết nhiều, nên ông và gia đình dự trù sẽ được di tản khỏi đất nước cùng với nhiều nhân viên và giới chức quan trọng khác trong chính phủ; tuy nhiên, không phải vậy. Xui xẻo thay, khi ông tôi dẫn gia đình chạy xối xả đến Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ ở Sài Gòn để được di tản thì chỉ đến kịp để thấy chiếc trực thăng cuối cùng bay lên trời. Không lâu sau đó chiếc xe tăng của NVA đâm sầm qua cổng dinh tổng thống, và chiến tranh Việt Nam đã thực sự kết thúc.

{www.newsweek.com}

{www.newsweek.com}

{<https://www.cbsnews.com/news/fall-of-saigon-a-time-of-turmoil-and-despair/>}

My grandfather was labeled a threat to the communist state of Vietnam not long after, and was briefly placed in a “reeducation camp.” He refuses to talk about what happened to him there to this very day, staying silent to my questions about it.

Re-education Camp
{<https://blogs.baruch.cuny.edu/womenwriters/?p=568>}

He migrated to Alhambra, California in 1990, along with my mother, uncle, aunts, and grandmother, in anticipation of my mother's wedding to my father. It's hard to see the soldier in him almost 40 years after the war, his iron personality and strong will the only testaments to his past as a soldier; and yet, he's as childish as old age will allow him, eating sweets on the sly, slipping me money without my mother's knowledge, and cheering on sports shows as ravenously as a young man.

{<https://www.cbsnews.com/news/fall-of-saigon-a-time-of-turmoil-and-despair/>}

Ông ngoại tôi được coi là mối đe dọa đối với nhà nước cộng sản Việt Nam không lâu sau đó, và được đưa vào một “trại cải tạo” trong một thời gian ngắn. Ông từ chối nói về những gì đã xảy ra với ông cho đến tận ngày nay, im lặng trước những câu hỏi của tôi.

Trại Cải Tạo
{<https://blogs.baruch.cuny.edu/womenwriters/?p=568>}

Vào năm 1990, ông ngoại tôi di cư đến thành phố Alhambra, tiểu bang California, cùng với mẹ, chú, cô, và bà ngoại của tôi, mong chờ đám cưới của mẹ tôi với bố tôi. Thật mà khó nhìn thấy người lính trong ông tôi gần 40 năm sau chiến tranh, chỉ còn cá tính cứng rắn và ý chí mãnh liệt là bằng chứng duy nhất về quá khứ của ông là một người lính; Tuy nhiên, tâm hồn của ông vẫn còn trẻ, hảo ăn đồ ngọt, giấu tiền cho tôi mà mẹ tôi không biết, và hò hét cổ vũ cho các chương trình thể thao một cách điên cuồng như một người trẻ.

My grandfather has shown me that freedom will never exist without sacrifice. Every morning, I would see him deep in prayer, clutching some shiny metallic disks. At first, I thought them to be prayer beads, but looking back at it now, I understood what they were: dog tags.

Dog Tags
{<http://namrom64.blogspot.com/2013/09/the-bai-va-can-cuoc-quan-nhan-vnch-bi.html>}

The sacrifices he and his comrades made were astounding, more so in the face of overwhelming odds. Despite imminent defeat with the enemy at Saigon's doorstep, the 1st Division fought on till the very end. It fills me with a mixture of wonder and pride knowing that my grandfather, a simple farm hand before the war, laid down his tools and answered the call to arms in order to defend what he believed in. He sacrificed his education and his job, risked his life and family greatly, and did it all to serve his country and protect his beliefs. To me, that is one of the noblest ideals to fight for.

Hearing my grandfather's story has made me further appreciate the freedom we have now here in the United States, as well as honor the sacrifices his comrades had made to ensure his

Ông ngoại đã cho tôi thấy rằng tự do sẽ không bao giờ có nếu không có sự hy sinh. Mỗi buổi sáng, tôi thấy ông thì thầm cầu nguyện, nắm chặt một số thẻ kim loại sáng bóng. Lúc đầu, tôi nghĩ chúng là những chuỗi hạt cầu nguyện, nhưng bây giờ nhìn lại, tôi hiểu chúng là gì: những thẻ bài quân nhân.

Thẻ Bài Quân Nhân
{<http://namrom64.blogspot.com/2013/09/the-bai-va-can-cuoc-quan-nhan-vnch-bi.html>}

Những hy sinh của ông ngoại và đồng đội đã làm cho tôi thật đáng kinh ngạc, khi phải đối diện với tử thần. Mặc dù biết thất bại sẽ xảy ra với kẻ thù Cộng Sản ở trước ngưỡng cửa Sài Gòn, Sư Đoàn 1 Bộ Binh đã chiến đấu đến cùng. Lòng tôi tràn ngập sự ngạc nhiên và niềm hãnh diện khi biết rằng ông tôi, một người nông dân mộc mạc trước chiến tranh, đã gác cuộc nghe theo tiếng gọi của non sông để chiến đấu cho những gì ông tin. Ông nghỉ học, bỏ nghề nông, gánh lấy mọi sự rủi ro nguy hiểm cho ông và gia đình, và làm việc trong quân đội để phục vụ đất nước và bảo vệ lòng tin của ông. Đối với tôi, đó là một trong những lý tưởng cao quý nhất đáng để tranh đấu.

Nghe câu chuyện của ông ngoại khiến cho tôi hiểu rõ giá trị của sự sống tự do mà chúng ta có bây giờ ở Hoa Kỳ, cũng như cúi đầu nghiêng mình trước những hy sinh mà đồng

survival. It encourages me to reflect upon my civic status in society and to enjoy the freedoms won by our armed forces. My grandfather and his brothers-in-arms, both American and Vietnamese, have served their countries well beyond the call of duty, and ensured that freedom and democracy will continue to live on both in and for their future generations.

đội của ông đã làm để đảm bảo ông còn sống sót. Câu chuyện khuyến khích tôi ngẫm nghĩ bốn phận công dân của mình trong xã hội và tận hưởng các quyền tự do mà quân đội chúng ta giành được. Ông tôi và các đồng đội, cả người Mỹ lẫn người Việt Nam, đã hết lòng phục vụ đất nước, và bảo đảm rằng tự do và dân chủ sẽ tiếp tục sống trong thế hệ hiện tại và các thế hệ tương lai.